

[Statsministeren.]

dende Love og jo netop er Resultatet af Rigsdagens Ønske om at være med i forskelligt tilrettelæggende eller forvaltningsmæssigt Arbejde; men hvis der er noget at spare paa dette Omraade, saa bør det naturligvis spares. Nu faar jeg altsaa Oplysninger frem fra de forskellige Ministerier og skal forsøge at komme til et Resultat, men jeg tror ikke, det i Penge kan komme til at dreje sig om mange Kroner.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen fremsatte nogle smukke Ord om Søfolkene, som han tiltænkte en Hædersgave. Dette har jeg naturligvis ikke det mindste imod, men jeg tænker, at Sømændene, som for Tiden i høj Grad tager en Risiko og et Ansvar ved Varetagelsen af det danske Samfunds Interesser, først og fremmest ønsker en reel Behandling og en anstændig Betaling i levende Live. Søfolkene har, saa vidt jeg har forstaaet, ordnet deres Lønforhold og deres Forsikring med Henblik paa de nu raadende Tilstande. De har for kort Tid siden gennem deres Organisationer ogsaa ment at kunne faa ordnet deres Arbejdstidsforhold. Dette er nok ikke sket, og maaske det ærede Medlem Hr. Brorsen kunde tænke sig at være med til at vise Sømændene Respekt ved at bidrage til en fornuftig Arbejdstidsordning i Skibene.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har udførligt beskæftiget sig med Krav, som han mente at burde fremsætte paa Landbrugets Vegne, og paa eet Punkt faldt disse Udtalelser i Princippet sammen med det ærede Medlem Hr. Brorsens Bemærkninger om Sterlingkursen og dennes Indflydelse paa Landbrugets Indtægter. Det er jo ikke ukendt for nogen, at Landbruget, som efter en Række Kriseaar netop var kommet saa nogenlunde paa Fode, efter de meget besværlige Aar igen har lidt Skuffelser ved Krigens Udbrud og ved de Priser, der er fastsat i Udlandet indtil de seneste Dage i hvert Fald. Jeg mener, at det ærede Medlem Hr. Henning Hasle imidlertid har Ret, naar han i Anledning af Sterlingspørgsmaalet — paa Sp. 185 — siger, at Kursen er kun een Side af Problemet, Hovedspørgsmaalet er, hvilken Pris man opnaar. Selvfølgelig kan man ikke til enhver Tid indrette Afsætningsvilkårene for et Erhverv efter et andet Lands Valutaforhold, thi Valutaforholdene angaar jo alle i Samfundet og ikke dette enkelte Erhverv alene. Men til de ærede Medlemmer, der har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, kan jeg sige, at disse Vanskeligheder for Landbruget selvfølgelig

for længst er bemærket, og de er optaget til Behandling. Det er, som det allerede er fremhævet, sket inden for Landbrugets Institutioner eller Organisationer, det er ogsaa sket paa anden Maade, og der forestaar i en meget nær Fremtid Forhandlinger med det Formaal at finde Udveje, der om muligt kan hidføre Hjælp til Landbruget, og særlig til dem, der lider mest under de forhaandenværende Forhold. Men jeg fastholder stadig ligesom det ærede Medlem Hr. Henning Hasle, at Hovedsagen er at faa den Pris hos Køberen, som Varen berettiger til.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen hævdede, at Arbejdsløsheden har Sammenhæng med Landbrugets Vilkaar, og dette har jeg ingen som helst Grund til at benægte. Dog tror jeg ikke, at den Arbejdsløshed, som han ventede nu som Følge af manglende Raastoffer f. Eks., umiddelbart kan afhjælpes ved Landbrugets Højnelse i økonomisk Henseende, og navnlig vil den Valutapolitik, som det ærede Medlem forfægter, være ganske ødelæggende baade for Beskæftigelsen og for de økonomiske Vilkaar. Den vil tilsyneladende give forøgede Indtægter til Sælgeren af Landbrugsvarer, men den vil give Prisstigning for alle, der skal købe, ogsaa for Landbrugets Købere saavel af Fodermidler som af andre Varer.

Jeg skal i øvrigt afstaa fra at fordybe mig videre i dette nu, da Sagen, som sagt, er gaaet til Behandling og Forsøg paa Løsning er under Fremskriden. Det vilde jo være en Lykke, om vi paa dette Omraade kunde finde Former, under hvilke Vanskelighederne blev overvundet og den Berettigelse, der er for Klager, faldt bort.

Det ærede Medlem Hr. Jens Møller mente, at det var svært for den danske Befolkning at indstille sig paa Neutralitet. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem mener dette. Den danske Befolkning staar jo ikke over for Neutralitet som noget nyt og ukendt, det er et Begreb, som det danske Folk har forsonet sig med gennem et Par Menneskealdre, og jeg forstaar derfor ikke, hvorfor det skulde være vanskeligt for den danske Befolkning at indrette sig nu, som det er sket tidligere. Danmarks Neutralitet blev opretholdt igennem Verdenskrigens fire Aar, og dansk Hævdelse af Neutralitet har da ogsaa under den nu standende Strid vundet Anerkendelse fra autoritativ Side uden for Landets Grænser. Det ærede Medlem kan, synes jeg, efter hans Tale at dømme ikke være den rette til at bedømme det dan-